

KESÄ TÄÄ

san. LASSE WIKMAN

säv. CHARLES PLOGMAN
sov. JANNE HYÖTY

Em B7

Ke-sä tää, ää - ri-vii - vat jää, aa - mu

Em B7 Am Em

sa-ras- taa, tä-män eh - kä va-ras- taa. On het - ki val - mis, on

B7 Em Am

tun - ne kau-nis, jo-ka kie - tou- tuu, tä-hän u-noh- tuu. 3x = Jär-vi

Em B7 Em B7

kut - su- vas - ti kuis-kai- lee, kä-det vaat-teet pois jo heit - te- lee. Mi-nä he-ti si-nuun kiin-

Em Am B7 Em

- ni uin, ke-sä - yös - sä he-ti ra-kas- tuin. Tah - do en sus - ta

Am B7 Em B7

ir - rot - taa. Meis - tä kum - pi-kin ha-lu - aa.

Em B7 Am

1. 2.

1. 2. Jär-vi

kut - su - vas - ti kuis-kai - lee, — kä-det vaat-teet pois jo heit - te - lee. — Mi - nä

he - ti si-nuun kiin - ni uin, — ke - sä - yös - sä he - ti ra - kas - tuin. —

Ke-sä tää, — ää - ri - vii - vat jää, — aa - mu sa-ras- taa, —

tä-män eh - kä va-ras- taa. — On het - ki val - mis, on

tun - ne kau - nis, jo - ka kie - tou - tuu, - tä - hän u - noh - tuu. -

On het - ki val - mis, on tun - ne kau - nis, jo - ka kie -

- tou tuu, - tä - hän u - noh tuu. -

2. *Vesi ihollasi helmeilee,
uusi aamu silloin valkenee.
Kaksi väsynyttä sukeltaa,
sinne mistä ei voi tavoittaa.
Totta kosketus tarkoittaa,
meistä kumpikin haluaa.*